

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bétvegydíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér” rovatban
közleendő cikkek soronként
10 kr. díjért közölhetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprenez György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Husvét.

„Feltámadt Krisztus e napon. Alleluja! hála legyen az Istennek . . .”

Örömmel repeső szívvel, vidám lelkesedéssel siet ma több mint félezer millió keresztény ember a kereszténységnek eme legnagyobb ünnepén a templomokba.

A keresztény vallás isteni szerzőjének, a keresztire feszített örök igazságnak örök győzelmét, feltámadását ünnepli az egész természet s a szabadabb lett emberiség. És az a szó, a melylyel a feltámadás ünnepén a hívők örvendve köszöntik egymást, midőn boldog „Alleluját” kívánnak, úgy hangzik, mint az emberi szabadság örömdala. Persze, hogy kevesen értik e dalt és sokan meg épen félreértik . . .

A feltámadás ünnepét az élet ünnepének nevezzük s talán helyesen. Mert midőn az Isten-ember nagy diadallal kilépett a kőszirból, melybe őt ellenei örökre elzárni akarták, legyőzte a gonoszsgot és a halált is.

Visszaszerezte a bűn által elvesztett örök „élet”-et az emberiségnek, feltámadásával.

Krisztus feltámadása történeti tény, melynek legfényesebb bizonyítéka a 19 százados kereszténység. És ezen a történeti tényen nyugszik a mai keresztény társadalom hite; mert ha Krisztus föl nem támadt, akkor nem Isten, akkor

megesalt bennünket, akkor mi sem támadunk fel, nem lévén lelkünk, ami életet adjon testünknek az utolsó napon, a világitélet napján; hanem akkor nincs is ám szükségünk sem törvényre, mely zsarnokul lenyűgöz, sem büntető bírakra, kiknek ez esetben nincs joguk itélni fölöttünk, s ha mégis ítélnék, ez zsarnokság, jogtalanság, igazságtalanság, melyet soká büntetlen nem fog tűrni az „egyenlő” emberek ezermilliója?! A feltámadás történeti tény ép úgy, mint a zsidók szétszórása az egész földön. Az igazság keresztire feszítői szörnyen bűnhődtek mindig.

És ez nyújt erőt az igazságtalanul tüdőzöttnek a türelemre, ez a tudat menti őt meg a kétségbeeséstől; mert ha nem vár, nem remél már semmit és nem is fél a tulvilági élettől, — akkor azt mondja elkeseredve: Oh! mit kioldójam s tőrjem az elbizakodott dolyf igazságtalanságait? hiszen ezt látom, maga a pokol; és a sok álnok tettétést, képmutatást, mely jutalmat nyer, — oh! — ezt kin látni, s még köszönnék meg elleneim, hogy elég nemes vagyok s megkimélem őket, de magamat nem, a fegyver csövétől.

A halál feloszlás és nem megsemmisülés. Hiszen a józan ész is belátja, hogy természetani lehetetlenség valamit megsemmisíteni. Semmi sem lehet semmi vé, csak új alakot ölt és újra élni kezd.

S az élet maga nem egyéb, mint képesség egy új, tökéletesebb állapotba jutni.

Él az a buzaszem is, mely a földben elrothadva, a csirájában rejlő „életerő” megfejthetetlen működésénél fogva új életre támad fel, tökéletesebb állapotba jut. A hernyó, miután mint báb, átaludta megszabott álmát, mint csillogó szárnyu pillangó támad fel. Új, tökéletesebb életre ébredt.

A dalos madára piczi tojásból, áttörve annak kemény héját, támad fel új életre.

És csak az ember maradna örökre ott rothadva a sirban? Csak ő benne, a teremtes remekében, a természet urában hiányzanék a képesség egy új, tökéletesebb életre? Az egész természetet látjuk most tavasszal feltámadni.

A föld, felébredvén téli álmából, vidám zöld palástot von fekete tagjaira a fehér lepel helyett, levetette a háló-köntöst; a tavasz lágy fuvalatára, mint valami titkos, életadó varázs-sohajra, a virágok — az örömnök s életnek emez ékes-szólo jelei — milliárdnyi fejcskéikkel életre kelnek s balzsamillattal terhesítik meg a szűztiszta életfrissítő léget. A lepkék virágról virágra viszik az örömmézet s a milliárd bogárkák repülő-versenyre kelnek a dalos madárkával, melyek fel az ég felé viszik a háládó feltámadási éneket, a nagy természet boldog Alleluja-énekét; — az

egész mindenség átérzi a feltámadás örömet. Csak mi „emberek” volnánk kivételek?!

Minden keresztény lélek, egyesülve lévén Krisztussal, — a ki egyszer feltámadván, többé meg nem hal s örökké él a földön a kereszténységben, élni fog örökké, nem hal meg, nem semmisül meg, csak elválik benne a lélek testvérétől, a testtől, de csak azért, hogy újra egyesüljenek, mikor — „feltámadunk”.

„Világosság” volt a teremtes első műve; a feltámadásnál is a napként fénylő világosság vakítja el az őrt álló zsoldosokat; a mi feltámadásunkat is világosság fogja követni, mely örök lesz, de csak akkor, ha az évenként megújuló, ismétlődő feltámadás világossága nem vakít meg minket is, mint azokat, kik a Krisztus koporsóját nem ingyen, hanem azért őrizik vala mindenkor, hogy a megfeszített igazság diadalt ne üljön, fel ne támadjon. Jaj, ezerszer jaj az igazság üldözőinek! . . .

S az igazság feltámadása még mindig tart s csak az emberiség életével ér véget, diadala akkor lesz teljes. Majd akkor, midőn nem hazudják a testvériséget, de érzendik is; midőn nem lesz ámitó, önző, zsarnok, csak — „testvér”; mikor nem fog senki „éhezni” a világon, mert nemcsak szabad lesz, de

A „Szekelyföld” tárczája.

Feltámadás napján.

Szerte a világon, millióknak ajkán,
Megzendül az ének feltámadás napján

S a földet bejárja:
Hogy az eszme él és élni fog örökre,
Nincs halál hatalma, a mi őt legyőzze,
Bár volt Golgotája.

Vajjon kit a küzdés már a földre sújt,
Hogy bármerre nézzen, nincs menekvő útja,
Eldobja-e kardját?
És kinek szívében él a hit varázsa,
Bárha porba hullt is, mindhiába várja
Feltámadás napját?

Oh, légy áldott, győzelemnek napja!
Valahányszor lelkem a remény elhagyja
S csüggedésnek indul:

Mint az égi dálnak megnyugtató árja,
Magasztos emléked szívemet bejárja
S nem félek a kintől.

Tivadar.

A feltámadás ünnepe.

(Rajz.)

Irta Kritisz Klára.

A nap teljes fényében ragyog alá a felhőtlen kék égboltról e szép tavaszi reggelen. Az ereszek alól a fecskék hangos csicseregése tölti be a léget, mintha hálalmát

zengenének a mindenség Alkotójának, hogy elhagyott otthonukba visszatérhettek, s a tavasz első virágai, a szerény kis ibolyák is mosolyogva dugdossák ki a zöldülő földből kék fejcskéjüket, üdvözölve az életet nap-sugárt, mely hosszú téli álmukból életre ébreszté őket.

Minden örülni látszik a természet ujjáébredésén.

A harangok kongása a templomba szólítja a buzgó híveket, kik követve a hívó hangokat, vidám arecezal, ünneplő ruhában tolnak az Ur szent hajlékába, hogy hálát rebegehessenek a világ Megváltójának. Hisz ma van az ő feltámadásának ünnepe.

Minden háznál megünneplik e dicső, szent napot, minden szívet eltölt az öröm érzete, minden arczon vidámság honol; csak ott abban a kis szobában üttöt tanyát a bubánat, csak ott van mély szomorúság.

Ifju nő ül az íróasztal előtt, fejét balkezére hajtva, jobbában pedig egy tollat tart; előtte egy megkezdett levél, melyen e szavak állanak:

„Forrón szeretett Dezsőm!”

Dus hollófürtei között az ősz szálak, halvány, szenvedő arca, a gyászöltözék, mely elsoványodott természet fedti, a szoba regényes butorzata arról tanuskodnak, hogy Irén nem tartozik a sors kegyeltjei közé.

E gyászos kép komor ellentétet képez a természet viruló pompájával.

Az Irén borus lelkét nem deríti fel a ra-

gyogó napsugár, a madarak kedves éneke, a természet ujjáébredése; őt a mult képei foglalkoztatják, melyek egyenként vonulnak el lelki szemei előtt.

A nyitott ablakon át a langy fuvalom enyelegve játszik fűrtjeivel s csókolgatja a szenvedő arcot, mintha vigasztalni akarná őt, hogy ne érezze magát oly igen szerencsétlennek, hisz megvan épségben mind az őt érke: láthatja Isten szép világát; gyönyörködhetik a madárkák, virágok látásában; hallhatja a zenét, a dalt, a csalogányt; érezheti a tiszta, jó léget, a virágok illatát; megsimogathat egy kedvelt állatkát . . .

Ő nem hallja a szellő susogását, reá nem hat a természet szépsége; ő a mult képeit látja s a jelen sivárságát érzi.

A boldog gyermekkor képe tárul fel előtte, midőn atyja lábain hintáztatta s szép játékszerekkel halmozta el, midőn szép ifju anyja imádkozni s kötni taníttatta, aztán a szép nagy kert, melynek kanyargó ösvényén a kis hajás babával annyit járt-kelt . . .

Azután feltűnik az ifjukor képe aranyos fellegváraival; ő, mint szép, viruló hajadon, bámulatot keltő gazdag hollófűrtökkel, hódolótól körülveve, kik szemeit a ragyogó csillagokhoz, arcát a hajnalpirhoz, ajkait a fésző rózsához hasonlították.

Oh, akkor mily reménytelten mosolygott felé a jövő! A szenvedések viharai még nem zavarták fel keble nyugalomát. Hanem aztán eljött azon kor, melyet a költők annyiszor

megénekelték, midőn a szív egy édes-fájó érzélemmel eltelve, nyugtalanul dobog: a szerelem kora . . .

Lelki szemei előtt lebeg a deli ifju képe, ki elvezette őt a szerelem csodás tündérvilágába. Oh, mily ittasan merült el lelke a ragyogó szép álomba! . . . De ez álom oly rövid vala, oly hamar kelle felébrednie! A fény, mely eszményképét körülvette, hamis fény volt . . . Az a szenvedő, halvány arcú leány mily szívszaggató hangon kérte őt, hogy adja vissza neki kedvesét, ki miatta hagyta el őt; ne fossza meg őt attól, ki annyit esküdött neki, hogy ne jövét teszi; ne fossza meg a gyermeket apjától . . . mert véget vetend életének . . . két életnek . . . mert nem tudná elviselni a szegényt és nyomort. . . . Ekkor egy áthághatlan válaszfal emelkedett, mely az ifjut örökre elzárta előle . . .

Oh, mennyit szenvedett, míg a fellázadt szívet le tudta csendesíteni! . . .

Évek mentek és jöttek s ő élt csendes elvonultságában. A mult fájó emlékével, a jövő rideg képével nem akart foglalkozni, hanem jó anyja példáját követve, idejét munkára fordította, és ez enyhét adott lelkének. De ha előbb munkálkodott szórakozásból, később tette ezt szükségből, mert a sok anyagi csapás vagyontukát tönkre tette. Utóbb még házukat is a szép nagy kerttel kénytelenek voltak eladni.

Ő nem zúgolódott a sors ellen; türt béké-

képes is lesz minden munkáskéz megkeresni a kenyeret s egyenlő karéjt vág ki-ki: akkor harsan meg aztán a nagy feltámadási Alleluja! Boldog ünnepeket!

Hugor.

A kereskedelmi szerződés Romániával. Mint egyik budapesti lapban olvassuk, Ausztria-Magyarország és Románia meghatalmazottjainak kedden tartott első formális ülésén általánosságban megbeszéltek mindama pontok, melyek az új szerződés megkötését illetőleg elvi fontossággal bírnak, és mindkét részről tüzetesebben kifejtettek az elvi javaslatok és kölcsönös kíváncsalak. Egyetlen egy pontra nézve sem merültek fel oly véleménykülönbségek, melyek a tárgyalások folytatását kérdésessé tennék. Minthogy előre határozottan kimondatott, hogy a bécsi tanácskozások csak az elvi kérdésekre szorítkoznak, elhatározatott, hogy ez előzetes tanácskozást bezártnak nyilvánítsák és a további tárgyalások Bukarestben a lehető gyorsasággal és pedig, ha lehet, még a jövő hét folyamán fel fognak vétetni, minél fogva Ausztria-Magyarország megbízottjai, kik a tárgyalásokra ki fognak küldetni, valószínűleg már a jövő hét elején Bukarestbe mennek.

Bukarestből írják a hó 21-ről: Bizonyos, hogy a tarifabizottság által előterjesztett új vám-tarifát tételeit le fogják szállítani. A tarifajavaslatot jelenlegi alakjában nemcsak a szerződési viszonyt óhajtók, hanem maguk a védvamosok is ellenzik. Előbbiek azt hozzák fel ellene, hogy a prohibítív vámtételek oly magasak benne, hogy Ausztria-Magyarország semmi esetre sem fog ily alapon szerződést kötni Romániával; utóbbiak pedig azért ellenzik, mert a Romániában nem készített fogyasztási cikkek fogyasztását nagyon korlátozza. A 25 százalékkal felemelt szeszadasi engedélyadó április 13-án lépett életbe. A gyufaeladási monopolumra vonatkozó törvényjavaslatot a törvényhozás már annyira előkészítette, hogy legközelebb életbe léptethetik.

Kossuth az elöláfosodásról.

II.

Collegno al Braccone, 1877. május 30.

(Folytatás.)

Azt, hogy az emberiség áramlata akár csak a földteke északi felén is kéllehetetlenül keletről nyugatra tart, nem gondolom, hogy természeti törvényül lehessen fölláttatni. A természet törvényei állandók. Az emberiség keletről nyugatra áramlata pedig nem állandó tünemény. Ha volt (a mint kétségtelenül

volt) időszak, midőn ily áramlat létezett Ázsiából Európába, s egy másik, midőn innen Amerikába: amaz rég megszűnt, ez szembe-tűnőleg szűnő félben van. Jelenben positive mondhatjuk, hogy a keletnek nevezett Ázsiát illetőleg az áramlat visszafordult. Most határozottan az európai (nyugati) emberélet reagál kelet felé (muszka terjeszkedés Közép-Ázsiában; angol Indbirodalom, a többi tengerész hatalmak telepei, Japán európaisodása, China mindinkább táguló bevonása az európai áramlatba stb.), sőt az új európai nemzet-társadalom megalakulása óta volt már előbb is áramlat nyugatról keletnek. A keresztes háborúk ideje egész két századon át. A mi több, maguknak a mostani európai nemzeteknek megalakulásánál is nem csupán a kelet-nyugati, hanem, s tán még inkább, az észak-déli áramlatának jutott szerep.

Különbön az a keletről nyugatnak áramlat már csak azért sem lehet természeti törvény, mert valamint a mindenségben fönt és alant nincs, úgy a mi sphaeroid alaku földünkön kelet nincs. Ha China nekünk keletre esik, Californiának nyugatra esik. A kelet csak relativ fogalom, attól függ, hogy melyik meridianustól számítunk.

Ha pedig azt akarjuk a keleti áramlattal mondani, hogy az emberiség áramlata a föld forgásával ellenkező irányt tart: úgy én megvallom, hogy én ily causalitási kapcsolathoz sem a mozgás physikai törvényeivel, sem inductióval nem bírok jutni.

Földünk forgási iránya a szögsebesség különbségénél törvényt szab a constans lég-áramlatoknak a longitudinális irányu folyók martimosásának, de az emberiség áramlatához szintugy semmi köze, mint semmi köze ahhoz, hogy Nizza táján a föld most emelkedik, Velence meg süllyed (egy lábat századonként), vagy ahhoz, hogy ama roppant continens, melynek hegycsúcsai s fensíkjai Oceania szigeteit képezik az emberiség régiségének a prae-historicus civilizatiójának minden nyomaival elsüllyedt; a Himalaya pedig Ázsiában s az Alpések Európában ugyanazon egy (a nummuliticus) korszakban a tengerből kiemelkedtek; itt is, amott is lerakván a Nummulites exponens héjaiban a palaeontologiai okmányokat, melyek kapcsolatban a climatologiaival ellentmondanak amaz Ázsiát speczialis generatív kiváltsággal felruházó mythosnak, mely az emberiség bölcsőjét kirekesztőleg Ázsiában ringatja.

Ezt azért említem, mert nekem úgy tetszik, hogy az emberiség keletről nyugatra áramlata elméletének — bár öntudatlanul — ama mythos áll háta mögött.

De ezen elméletet nem indokolja a genus Homo morphologiaja és megczáfolja a történelem.

vagyok, de csak privát passzióból. Bentazva a Székelyföldet, e városkában időzőm már több mint két hete, keresve az alkalmat, hogy beszélhessek önnel... Nekem volt egy drága, jó feleségem, de elhagyott engem, egy szebb házba költözvén... Midőn őnt először megláttam, szívem nagyot dobbant; azt hittem, káprázat üzi velem játékát, mert ön oly nagyon hasonlít megboldogult nőmhöz! S midőn hallám magasztaltatni angyali jó szívét, önzetlen, tiszta lelkületét: mondhatatlan boldogító érzet töltte el egész valomat; azóta érzem, hogy feltaláltam lelkemnek elvesztett jobb felét. Ha másként nem tudna, szeressen úgy, mint atyját szerette, és engedje meg, hogy gondoskodjam jövőjéről.

Oh, ez embert a Megváltó küldte, hogy feltámassza hitét, reményét, hogy felébredsz szívében a szeretet szikráját!

Érzé, hogy e férfut képes egész lelkéből szeretni, de nem úgy, mint azt a másikat szerette, az affujkor meggondolatlan első szerelmével, hanem oly érzellemmel, mely közé hála és tisztelet is vegyül.

Azóta nem látták egymást, de folyton cserélték a leveleket; Dezső levelei nemes, magasztos jellem- és ragyogó szellemről tanuskodtak.

Gyönyörrel olvasta a szeretett férfiú leveleit, melyek egy új világot tártak fel előtte, azon férfit, kit csak egyszer látott életé-

A morphologiai illetőleg: ama fokozatok, melyek az emberiséget a Homo Caucasicusig (vagy minthogy Müller Frigyesnek így jobban tetszik, a Homo Mediterraneusig) egy genussá összekötik, s melyeknek nyomozásánál a haj, a bőrszín, a koponya-alak, s az összehasonlító nyelvtudomány szolgálnak utmutatóul, határozottan a szélrózsa minden irányában áramlatra mutatnak, úgy, hogy ha valaki a polygenisták iskolájához tartozik, természetesen több gőcpontból a tenger és szárazföld elhelyezkedésének fluctatiója által determinált különféle áramlati irányt fog vallani; ha pedig monogenista, úgy nem az egy irányba folyamított, hanem a szerte sugárzó áramlatra lesz kénytelen következtetni.

A morphologia ezen utmutatásával tökéletesen összevág a történelem tanúsága is. Példa reá az igen sok közül a Hun-áramlat, mely a Góbi pusztá mögül kiindulva, tartott nyugatnak, de tartott délkeletnek is, meghódította Chinát, daczára az ellene épített nagy falnak. A szélesebb értelemben vett mongol áramlat, mely leigázta a mostani orosz birodalom legnagyobb részét s nyugat felé tartott, irányának fájdalmas emlékeit nálunk is hagyta, de kelet felé Chinát hódította meg, s délnek a nagy mongol birodalmat alkotta. Az arab áramlat, mely nyugatnak elhatolt Spanyolországba, de keletnek meg elhatolt India szívébe. A római áramlat, mely a szélrózsa minden irányába tartott. És napjainkban az angol áramlat, mely megtette, a mit Shakspeare Puckja (mid Summer nights dream) Oberonnak ajánlott: «Övet kerített a föld körül», melyen Webster szép mondata szerint: «the monning drum-beat of her power keeps the round with the hours of the day» stb.

(Folytatása következik.)

Csik-Szereda, 1886. április 22.

Tek. szerkesztő ur!

A társadalmi élet különböző viszonyai az egyeseket nem ritkán kényszerítőleg kötelezik arra, hogy a viszonyok különfélesége szerint kifejtett és létrejött társadalmi bajokon egyetértőleg, közös akaratallal segítsenek s annak azon részét, mely a társadalmi élet felvirágzását, a jólét meghonosítását célozza, előmozdítsák, más részében pedig, hol a viszály, egyenetlenség káros jelenségei bénító hatásukat mutogatják, azok elhárítva legyenek; szóval mindenütt, hol közügy, közérdek forog szóban, legyen meg az egyesek önfelelő akarat és munkássága azért, hogy a közzél valósulást nyerjen.

Ilyen s még az élet számos jelenségei által követelt érdekközösségek szükségszerű kö-

vetkezmenyei a társulatok, egyletek s több más, szintén jótékony és közzélú intézmények, szövetszettek.

Megyéink is az egyletek, társulatok számával büszkélkedhetik. Van itt tán minden névvel nevezendő egylet. Működésüknek is van eredménye, mert bárhol kezdik el a munkálkodást, mindig vannak pártolók, elősegítők; tehát az egyesek odaadó buzgalma tapasztalható.

A létező egyletek céljairól s eddigi működésüknek eredményéről szólni gyengének érzem magamat, de van egy, melyen a gyengeség vesz erőt s követeli, hogy emeljek szót s a közérdekű, egyesek által pártfogolt célra egybegyűlt fillérekről felvilágosítást kérjek.

Ismeretes és tudvalevő dolog a t. olvasó közönség előtt, hogy megyénkben az országos veres kereszt egyletnek fiók-egylete alakult s bárhol lépett fel az eddig, mindig eredményteljesen működött is úgy szellemileg, mint anyagilag.

Az utóbbi ágára — t. i. az anyagira — vonatkozólag azonban alakulása óta semminemű adat nem került a nyilvánosság elé; nem tudatuk, hogy milyen alappal bír s milyen célokra mennyit és mikor áldozott. Az egyletnek alakulása alkalmával számos tagja lett; tagsági díját kevés kivétellel mindenki befizette; ezen kívül céljai elérésére rendeztek estélyek is, melyekből majdnem mindig szék jövedelem maradt és adatott át az egyletnek.

Az egylet haladott, fejlődött, de hogy anyagilag hogyan áll, — daczára annak, hogy létalapját az egyesek buzgalma s a nyilvánosság adta meg — senki által tudva nincs, nem ismeretes; már pedig midőn a közügy érdekében lépett fel s annak akart akart szolgálni, akkor egyidejűleg azon kötelezettséget is magára vállalta, hogy úgy anyagi, mint szellemi haladása és fejlődéséről a nagy közönségnek beszámol s azt üdvös munkálkodásának eredménye által a további pártolásra buzditja, serkenti. Évek teltek el, a fiók-egylet működött, de azon kötelezettségét, hogy anyagi haladásáról a nyilvánosság előtt beszámoljon, még nem róttá le.

Csak nem rég alakult, illetve újította meg tisztviselőit az egylet. Vártuk és várjuk, mint már azelőtt, úgy ez alkalommal is azt, hogy az egylet választmánya eddig nem

*) Az egylet pénztárnokának szívessege folytán személyesen meggyőződünk arról, hogy a tagsági díjak legnagyobb része nem folyt be s valószínűleg kényszer utján kell behajtani. Szerk.

**) Epen pár nappal ezelőtt lettünk az egylet pénztárnoka által felkérve a beküldendő számadás közzétételére, s reméljük, hogy rövid időn oly helyzetben leszünk, hogy ciklikiró és a közönség kívánságát kielégíthetjük. Szerk.

vel, szerette szülőit, önfelelődozó gyermek volt.

... Most egy sötét, gyászos kép tárul lelke elé: egy ravatal, melyre az ég viaszgyertyák halvány fényt vetve, megvilágítják a kedves halott, a forrón szeretett atya, megdicsőült vonásait...

Ekkor már csak egy lény maradt számára a világon: anyja; ha őt is sirba dönti a bánat, mi lesz akkor vele?

E kétségbejött gondolat vasmarokkal szorítja össze szívét.

Gyakran felkereste jó atyja sírját s elzokogta ott lelke keservét; hisz neki csak a bánat jutott a sorstól osztályrészü.

Egyszer, ép a Megváltó feltámadásának ünnepén, újra ott térdelt a kedves sirhalmon, tompa fájdalomba mélyedve, midőn háta mögött valaki megszólalt, mire ijedten rezzent össze s fejét hátra fordította.

Tekintete egy középkori, jóságos arcú ismeretlen férfi szelid, kék szemével találkozott.

Ekkor úgy tetszék neki, mintha e kék szemek világot derítenének a kétségek sötét éjjelére.

Oh, mily nyájas hangon szólt hozzá az ismeretlen!

Kérte, hogy ne tartsa szerénytelennek, hogy egész ismeretlenül a vigasz szavait intézi hozzá.

— Névem T. Dezső — mondá. — Orvos is

ben, de a ki előtte úgy tűnt fel, mint egy fensőbb lény. Megfeledezett a mult csalódásai és szenvedéseiről; napról napra sörábrabban gondolt rá; úgy érezte, mintha lelke összeforrt volna az övével.

Mennyit bízta őt Dezső, hogy csak várjon és legyen hű hozzá, mert majd újra találkoznak, hogy soha többé el ne váljanak egymástól s hogy oly boldoggá fogja tenni, a minő eddig még senki se volt.

Oh, ő már is boldog volt a szép jövő reményében!

... Most lelke elé újra egy sötét gyászos kép tárul; ott látja szeretett, jó édes anyját kiterítve a ravatalra; szelid, szenvedő arca az ég viaszgyertyák fényétől van megvilágítva.

Fájdalma kimondhatatlan. A kétségbeesés mély örvényétől csupán egy gondolat menté meg: a távol levő jó barátára való reményteljes gondolat.

Tudatta vele a bánatot, a gyászt, mely szívét ujjalag érte; elmondá, hogy mily egyedül, elhagyatva állana a nagyvilágban, ha forrón szeretett Dezsője nem volna. De — fájdalom — ők igen messze estek egymástól s így csak lelkeik találkozhatnak...

Remélte, hogy Dezső először egy vigasztaló levelet küld, aztán maga személyesen is eljövend, hogy hű szerelméért, mely a távolban még fokozódott, megjutalmazza.

Már három hete mult, hogy a levelet elküldte, és még semmi válasz; máskor pontosan jött a várva várt levél, s most, midőn legnehezebben várja, késik.

Kétely szállotta meg szívét: hátha Dezső csak szórakoztatta a levelezés s szórakozásból játszott szívével; igen, úgy kell lenni, mert most, midőn leginkább vágyának, leginkább szüksége volna vigasztaló soraira, hallgat, midőn tenni kellene, visszavonul.

Soká tépelődik, tűnődik. Hite ingadozik, reménye elsötétül, s erőt vesz rajta a kétségbeesés... Arczán sötét elhatározással, tintába mártja a tollat s eképp folytatja az előtte fekvő levelet:

„Te játékot üztél szívemmel, de ezért én nem vádolkak; lehet, hogy ha jól ismerted volna e szívet, ha tudtad volna, mily igazán és hűségesen tud szeretni: nem játszottál volna vele!... Ha szülőim élnének, küzdenék tovább az élet szenvedéseivel, élnék érettk; de így létem hasztalan. Te viruló oáza valál kopár életemnek; hittem, hogy én is az vagyok a tiédnek... Csalódtam... Csalódás az ember élete. Elmegek oda, hol jó szülőim várnak rám; ott talán boldog leszek... Isten veled, szeretett Dezső! Önvád ne kinozzon. Légy boldog! Irén.”

Elvégezve e sorokat, a szék karjára borul és sir, zokog keservesen; könnyei záporoként hullanak... Nem hallja a neszt, melyet az ajtó halk nyitása okoz, de úgy érzi, mintha mégsem volna oly könnyű megválni az élet-

teljesített kötelességét lerója s az érdeklődő közönségnek nyilvánosan leszámol.

Az egyet ez utóbbi alakuló közgyűlése flagrans bizonyítéka annak, hogy az eddig elhanyagolt leszámolás bénító hatást gyakorolt. Igen; mert tagjai közül sokan kiléptek s pártfogásukat felmondották azért, mert az egyet anyagi vagyonáról tudomással nem bírnak, vagyonának hova fordításáról mit sem tudnak.*) A további hallgatás káros kimeneteli lehet, s mert az egyet célja magasztos és üdvös, s mert tagjainak buzgalma lankad s az általános pártolás kezd részleges lenni: a további hallgatást meg kell szakítani s oda kell hatni, hogy az egyet kötelességét teljesítse s vagyonai állapotáról a nagy közönség s saját tagjai megnyugtató véget a nyilvánosság előtt számoljon le.

A leszámolást az egyet érdeke, de ezen kívül az egyesek által tanúsított pártolás további fennmaradása, valamint a fejlődés és haladás is követelik.

Mephisto.

Értesítés és meghívás.

Háromszékmegye főispánja Mélt. Potsa József ur, épen Kézdi-Vásárhely és vidéke több birtokosának hozzá intézett kérése folytán, a háromszéki vasút ügyében folyó ápril hó 27-én délelőtt 9 órára Sepsiszentgyörgyön a megyeház nagytermében tartandó értekezletre Háromszékmegye értelmiségét már meghívta.

A midőn érdekelte urakat ezen öröndetes közülményről ezuttal értesíteni szerencsénk van, egyszersmind az ugyanezen ügyben megelőzőleg a kézdivásárhelyi tanácsház nagytermében folyó hó 26-án délután fél 3 órakor kezdődő előleges értekezletre is tisztelettel meghívjuk.

Ezen értekezlet célja az leendő, hogy kézdii érdekeink felett véleményeinket a lehetőségig azonosítsuk, hogy azokat a Mélt. főispán ur által összehívott értekezlet alkalmával a lehetőleg határozottabban hangoztathassuk és azoknak érvényt szerezni jobban sikerülhessen. Meggyőződésünk az, hogy valamint a sepsiszentgyörgyi, úgy a kézdivásárhelyi előleges értekezlet fontosságát esetelnünk felesleges.

Számlítva ezen fontos ügyben minden értelmes polgár hazafiasságára, a nevezett mindkét értekezletre a lehető legszámosabb megjelenést tisztelettel kérjük

Kézdi-Vásárhelytől, 1886. ápril 24-én

Molnár Józsiás.

Szőcs József,

polgárm.

Színészet.

Győ. Szentmiklós, 1886. ápril 20.

2-ik bérletfolyamban ápril 3-án Sardou Viktor „Váljunk el” című 5 felvonásos vígjátéka adatott elő. Az előadással a közönség teljesen meg volt elégedve. A szereplők közül dicsőretek érdemelnek: Völgyi (Des Prunelle) és Némethy Lilla (Cyprienne neje) jó játékuért.

10-én Szilágyi Dezső jutalomjátékául ifj. Geringer Ferenc és Novák Antal urak felléptével — kik a jutalmazandó iránti szíveségből működtek közre — Paulay Ede és Szerdahelyi K. fordításában „A haza, vagy a brüsszeli vérfürdő” 5 felvonásos történeti dráma adatott elő szépszámu közönség előtt. Ifj. Geringer F. Van der Nost Carlo szerepében kifejtett ügyes játéka és jó előadása a közönség tetszésével találkozott. Rysoor gróftól Völgyi élethűen, lelkesen szemléltette. Dolores Harayné jól oldotta meg. Iványi Jónás toronyőr szerepét fényesen sikerre emelte. Hozzájárultak a sikerhez: Lendvay (Alba herceg), Némethy Lilla (Donna Rafaela), Szilágyi (Ka-Fremone), Mezey (Narcarnes) és Novák A. (Debrío).

11-én „A cigány” 3 felvonásos színmű került színpadra. A közönséget Iványi Zsiga cigány szerepében mindvégig a legjobb hangulatban tartotta; jó játékaért és énekeért folytonosan tapsokkal tüntették ki.

Ápril 13-án előadott „Zilah herceg” 5 felvonásos színmű, mely a közönséget teljesen kielégítette. A darab egyike a legkitűnőbbeknek. A tapsokban és gyakori kihívásokban egyaránt osztoztak Lendvay (Zilah herceg) és Némethy Lilla (Marcsa), kik élethű alakításukkal s érzésteljes játékuikkal elragadták a közönséget.

14-én Győryné jutalomjátékául „Poplavec, a rab, vagy: a váltóhamisítók” című 3 felvonásos népszínmű adatott szépszámu közönség előtt. A darab ugyan meglehetősen vigasztaló idezett elő, de semmi egyéb befolyást — mint más érdekesebb darab — a közönségre nem gyakorolt.

17-én Jókai Mór színműve, a „Fekete gyémántok”, került színpadra. Lendvay (Berend Iván), Némethy Lilla (Dirmák Éva), Fábriáné (Bondaváry grófné), Iványi (Szafran Peti) és Mezey (Kaulmann) jól játszottak és a közönség várakozásának teljesen megfeleleltek.

Az előadással mindenki teljesen meg volt elégedve.

Még 7 előadás lesz, melyre a közönség figyelmét előre is felhívjuk.

Tudósító.

Különlélek.

— Uj tanfelügyelőt kapott Háromszékmegye, Szeremley Lajos kir. tanácsos, Beszterce-Naszódmegyéből áthelyezett tanfelügyelő személyében. A miniszter a napokban nevezte ki, illetőleg helyezte át megyénkbe s Komáromy Andor volt tanfelügyelőt, a tanügy terén kifejtett buzgó munkásságának méltánylásul miniszteri titkárrá léptette elő. Midőn Komáromy Andor urnak magas állásba távozása fölött örömlöket fejezzük ki, új tanfelügyelőnként üdvözljük s kérjük, hogy vegye erélyesen kezébe megyénk tanügyének gyepöljét s legyen valóban a tanügy vezetője!

— Időjárás Csikban. Folyó hó első felében kellemes tavaszi időnk volt. 19-én hideg, szeles idő állott be, melyet 21-én havazás követett. A hó oly sűrűn és nagy pelyhekben hull alá, hogy ha két napig így tart, husvét napján a változatosság kedvéért, szánkázhatunk is. A hőmérő + 1 R°.

— Hangverseny. A kézdivásárhelyi Olvasóegyesület, könyvtára javára, a jövő május hó 15-én hangversenyt rendez. A rendezőbizottság, élén Kelemen István kir. törvényszéki bíró ural és Zayzon Lázár ügyvéd ural, komoly odaadással fogott hozzá az előkészületekhez, s a mint halljuk, jobbra mind klasszikus zeneköltők műveiből lesznek szemelvények bemutatva s így a műért s zenekedvelő közönség egy élvezetes estélynek lesz részese. A jótékony cél iránti tekintetből is felhívjuk a közönség figyelmét e hangversenyre.

— Gyászjelentés. Tusnádi már özv. Imets Jánosné, szül. Kovács Katalin; a maga és gyermekei: Imets F. Jákó, tb. főesperes; gymn. és főnövelői igazg. Csik-Somlyón; Imets Pál és neje Darvas Rózsalia s ezek gyermekei: Izsak, Ilyés és Ilona; Imets Anna és férje ifj. Abraham János, s ezek gyermekei: Juliánna, Agnes, Amália, Abel, Agoston, és Anna; Imets Ignác köz- és váltó-ügyvéd Déván és neje Kompoly Kornélia s leánykájok: Irén; Imets Katalin és férje Barthia György megyegondnok s leánykájok: Brigitta; Imets D. Andor és neje Ravasz Juliánna s fiacskájok: Izra és a kiterjedt rokonság nevében mélyen megsomorodott szívvel jelenti feledhetetlen hű férjének, a szerető gondos apának és tisztes családfőnöknek, nagyapának, jó atyafinak tusnádi Nagy Imets János köztiszteletben álló székely birtokosnak élete 73, boldog házassága 50-ik évében, f. ápr. 18-án reggeli 7 órakor, a halotti szentségek áhitatos fölvétele után korbeli gyöngesség és rövid napokig tartott betegség következtében történt elhunytát az Urban. Az Istenben boldognak hült tetemei folyó hó 20-án d. e. 9 órakor a csik-tusnádi anyateplomban tartandó ünnepélyes gyász-istenítést követően a közsírterembe, az általa kijelölt helyen, végnyugalomra az igazak feltámasztásáig, letétni. Az Isten szerinti élet, az övéiről való gyöngéd és éber gondoskodás, azon nemes és hazafias gondolkodás, mely szerint gyermekeit nevelte, jogtársait szíveséggel és okos tanácsaival ellátta; azon hitből táplálkozó tisztesség, melyet mindenkor és mindenki iránt a családban és társaságban gondosan megőrzött: még sokáig fenn fogják tartani az igazi székely ember ezen kiváló és tiszteletre méltó alakjának, övéinél és ismerői körében szelid emlékezetét. Az örök világosság fényeskedjék neki! Csik-Tusná, 1886. ápril 18-án.

— Gyászjelentés. Csikploczai Domokos István és neje sz. Székely Katalin, gyermekei: Ilona, Gyula, Róza, Károly, István és Katalin; Domokos Anna özv. Fejér Andrásné és leánya Ilona; Domokos János csikszeredai róm. kath. lelkész, mint gyermekei, menyé és unokái, a maguk és számos rokonok nevében fájdalmas szívvel tudatják Csikploczai özv. Domokos Károlyné szül. Potoczky Sárának, a gondos és övét forrón szerető édes anyának, anyósának és nagyanyának, a köztiszteletben élt özvegynek életkora 83-ik, özvegyisége 42-ik évében, 15 napi súlyos szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után végelgyengülés következtében folyó hó 20-án d. u. 3 órakor történt csendes kimúlását. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 22-én délután 3 órakor fognak a csikszeredai paplakból a csikploczai templom kerítéséhez csatolt családi sírhelyen örök nyugalomra letétni, — lelkéért pedig az engesztelő szent mise-áldozat a csikploczai templomban május 4-én fog az Egek Urának bemutattni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Csik-Szereda, 1886. ápril 20-án.

— Mennyi vagyona van az erdélyrészi közmívelődési egyesületnek ma? Kézpénzben több, mint 150.000 forint; az első ciklusra eső aláírásokban február végéig összesen: 248 ezer 540 forint; ebből Erdély adott össze 139 ezer 520 forintot, az anya-állam pedig 109,020 forintot.

— Postai rendtelenség. Az új vasúti menetrend életbeléptése után a gyorsított omnibuszvonat ugyancsak gyorsan közlekedik. Tegnap ismét elmaradt a személyvonattal érkezett postáról a budapesti levélzállomány. Szépen haladunk! Egy kissé több figyelmet kérünk!

— A kézdivásárhelyi tanítói kör e hó 19-én tartotta közgyűlését. Nagy Károly elnök rövid, de magvas megnyitói beszéde, a jegyzőkönyv hitelesítése, s több elnöki előterjesztés után Gyöngyösi István felső-népisk. tanító értekezett, ügyesen, arról, hogy: „Iskolája érdekében mi teendője van a tanítónak a szünetben?” Ezt követőleg Vajna Károly tartott felolvasást, melyet lapunk is közölni fog. Több érdekes indítvány után megállapították a jövő ülést tárgysorozata s megalakították a tisztikar a következőleg: elnök: egyhangú lelkesedéssel ismételtén Nagy Károly árvaházi igazgató; alelnök: Gyöngyösi István; titkár: Vajna Károly; jegyző: Székely Málna; pénztáros: M. Székely János, igazgató.

— Tüzeset. Folyó hó 21-én este 9 órakor Csik-Szentmihály község Ajud tizesében ismeretlen okból tűz tört ki, mely heves szél által élesztve alig 2 óra alatt 65 lak- és gazdasági épületet hamvasztott el. A kár még nincs felvéve, de mindenesetre igen jelentékeny.

— A csikszeredai műkedvelő színtársulat Csik-Szeredában folyó 26-án hétfőn a „Csil-lag” című előadja Csiky Gergely „Czifra nyomorúság” című 4 felvonásos színművét. Személyek: Bálnai Gusztáv; Sprencz György, Bella huga; Lázár Margit; Sodró Antal; Bogády Gyula, Zsófi neje; Nagy Imréné, Eszter; Lázár Juliska, Csoma Bálint; Haray László, Madi Simon; Bocskor Béla, Poprádi Endre; Lakatos Mihály, Farczali Jenő; Kánya Gyula, Zegernyei Párténia; özv. Szabó Ambrusné, Zegernyei Zsófia; Schön Etelka, Mézesné; Benedek Istvánné, Murok ügyvéd; Kánya János, Hantos; Jakab János, Barna; Sprencz Romeo, Mártha; Orbán Zsuzsika, Klotild; Czípera Paula, Aurélia; Sohalszky Mari, Juczi; Sprencz Helén, Luczi; Siroki Mari stb. Belépő-jegyek ára: Kőrszék 80 kr, zártkörű 60 kr, állóhely 50 kr, gyermek-, tanuló- és katona-jegy 25 kr, karzat 20 kr. Jegyek előre válthatók Györgyjakab Márton könyvkereskedésében, — hol helyekre előjegyzések is elfogadtnak — előadás estéjén d. u. 5 óráig a pénztárnál. Kezdet 7 órakor.

— Völgyi O. József színtársulata Gyergyó-Szentmiklóson folyó hó 30-án fele-részben az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület javára több műkedvelő közreműködésével „Judás Iskariót”-ot adja elő. Ajánljuk a nemes cél iránti tekintetből is a közönség becses figyelmébe és pártfogásába.

— Meghívás. A háromszékmegyei tanítótestület kézdijárási köre folyó ápril hó 30-án (pénteken) d. e. 9 órakor, Karatán, a közs. iskolában rendes gyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd Baló Lászlótól. 2. Jegyzőkönyv hitelesítése. 3. Gyakorlati tanítás Kiss Zsigmond által s ennek megbeszélése. 4. Szavaz. Szentpéteri Mari. 5. „Minő okok folynak be a nagyművi gyermekhalandóságra Háromszékmegyében s ennek csökkentésére mit tehet a tanító?” ez tételtől értekeznek Bathó János. 6. A fenti műre bírálat Benkő József által. 7. A tanügyi s társadalmi mozgalmakról tájékoztató bizottság jelentése. 8. Indítványok, keblü ügyek. E gyűlésre a tagokat s az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk. Kézdi-Vásárhelytől, 1886. ápril 19-én. Baló László, elnök. Vajna Károly, jegyző.

— Meghívó. A létért küzdő székely ember életerheit sajátos viszonyainál fogva az ő családja és községére nézve alig teszi valami nyomasztóbbá és elviselhetetlenebbé, mint a gyakori szerencsétlen tüzesetek. Az ezekből származó nyomorok és megpróbáltatások érzetétől indítva, és hogy az eddig szenvedett számos csapásokon jövőre bár némileg enyhítve legyen, veszünk magunknak bátorságot arra, hogy közönségünkben tűzoltó-egyletet szervezzünk az ide vonatkozó közönségi szabályrendeletek értelmében; de a tűzoltó szerek beszerzésére, ön anyagi erőnk hiányában, a jölelők emberbarátok áldozatkészségét kényszerülünk igénybe venni és örméssz pártoló segédkezésükért folyamodni. E célból a nyújtódi fiataalság szerény tehetsége szerint pártatlan buzgalmat fejtett ki, midőn egy közelebből rendezett előadás által az első lépést megtette. Ugyane célból 1886. ápril hó 26-án ismét egy műkedvelői előadást szándékozik rendezni „Mátyás diák” és a „Csalódások” előadásával, melyre a t. közönséget is midőn mély tisztelettel meghívjuk, egyúttal nagylelkű anyagi segélyre is teljes bizalommal számíthatunk. Az emberbarát segély-illérek, melyekért már eleve hálás köszönetet mondunk, s melyek nemcsak hírlapilag fognak nyugtáztatnak, hanem örök emlékként közönségünkben meg fog őriztetni, a nyújtódi róm. kath. plebániát hivatalnak küldendők, hol egyszersmind belépti jegyek is válthatók. Belépti-díj: 40 kr. Kezdet 7 órakor. Kelt Nyújtódon, 1886. ápril hó 4-én. Vitos Mózes róm. kath. lelkész, Kádár Gerő. Rendezőbizottság: Osádor András, Jakabos Gergely, Kádár István, Varga Mihály, Kádár Simon, közs. képviselők.

— A csiksomlyói jótékony nő-egylet nevében alulírott által az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület javára rendezett fillérestély tiszta jövedelme 16 ft 3 kr. Mind azoknak, kik szívesek voltak a hazafias ügy érdekében az estély fillérekkel gyűlt jövedelmét felülfizetésükkel gyarapítani — s ezek között Imre Gergely m. kir. adótiszt urnak, ki a távolból is (Kolozsvárról) 1 forint volt szíves támogatni törekvésüket — köszönetet mond Pál Gáborné F. Ludovika. Csik-Somlyó, 1886. ápril 14.

— Házipari országos kiállítás fog rendeztetni Budapesten, melynek tervezetét az előkészítő bizottság már összeállította. E kiállítás célja a magyarországi házipar kézsítményeit teljes egészükben bemutatni. A kiállítás fővédnökei Stefánia főhercegnő, védnökei pedig Széchenyi gr. minisztert kéri föl. 1888-ban tartják, a király uralkodásának 40-ik évében. Augusztus hóban nyi-

*) Ez nem volt oka a tagok kilépésének, hanem igen is a gomba-módra szaporodó egyetnek s egyéb jótékony célok által napról napra mindinkább igénybe vett és megkívánt kényszer-áldozatkészség. Szerk.

től s mintha ez nem is volna oly kétségbeejtő, minőnek még csak az előbb tetszett.

Egyszerre csak neszt hall közelében; felrezen, ijedten néz az íróasztalra; a levél — eltűnt... Ekkor egy hangot hall háta mögött, melyet még egyszer hallott életében, mely szíve mélyéig hat s édes remegésbe hozza egész valóját:

— Irénem! egyetlen boldogságom!

Megfordul s tekintete a Dezső fájdalom és boldogsággal vegyes tekintetével találkozik, ki kezében a levéllel, karjait ölelésre tárva, úgy tűnik fel, mint egy mentő angyal, kit a Megváltó küldött, hogy szabadítsa meg őt a kétségbeeséstől.

Örömsikollással dől keblére.

— Te kishitű! — szól Dezső — haragudnom kellene, hanem e helyett inkább áldom a Megváltó szent kegyelmét, hogy későn nem érkeztem... Mivé lett volna akkor életem?!... Két hétig távol voltam hazulról; midőn haza érkeztem, csak akkor kaptam meg leveledet; de mihielyt átvastam, azonnal utra keltem, hogy meglássalak, vigasztaljalak s hogy soha többé el ne váljunk egymástól!...

Hallja-e Irén e vigaszt hozó, édes szavakat? Vagy az ellentétes érzelmek, előbb a kétségbeesés s most a határtalan boldogság, megfoszták érzelmétől?!...

lik meg és 3 hónapig lesz nyitva a nagy iparcsarnokban.

— Az új ipar-törvény kiegészítő részét fogja képezni az a kötet, mely legközelebb hagyja el a sajtót. Ez fogja ölelni az összes elvi határozatokat, melyeket eddig a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium hozott. E határozatoknak eddig csak csekélyebb része került nyilvánosságra a „Közgazd. Értetők” nyomán. A most kiadandó kötet azonban föl fogja ölelni mindazokat a határozatokat, melyek az egyes feladatokra válasz, illetőleg elintézés gyanánt kiadottak, s melyekről eddig csak az illető feleknek volt tudomása. Együjtemény az iparhatóságok és testületek számára nélkülözhetlen kézikönyv lesz. Összeállításával dr. Ballagi Géza, segéd-fogalmazó van megbízva.

— Két üstökös lesz a napokban látható. Az egyiket (a Fabry-félt) a hajnali szürkület kezdete előtt az észak-keleti égen s valamivel kedvezőtlenebb körülmények közt az alkony végén, fölfelé irányuló farkkal lehet majd szabad szemmel is meglátni. Valami ragyogó jelenség azonban nem lesz, mint-hogy benyomását a holdfény is csökkenteni fogja. Valamivel kedvezőbb körülmények közt fog feltűnni a másik (Barnard-féle) üstökös, mely azonban csak április végén s s május elején lesz szabad szemmel tisztán látható.

— A korcsmáros kötelességei. Szabad-e a korcsmárosnak a vendégtől ételt vagy italt ok nélkül megtagadni? Érdekes határozatot hozott ez iránt a napokban a lipcsei büntetőtörvényszék. E szerint a korcsmáros törvényileg ugyan nem, hanem üzleti állása folytán igenis kötelezve van, a hozzá betérő minden vendégnek, ki magát tisztességesen viseli, ételt és italt szolgáltatni. Mert az által, hogy a korcsmáros helyiségét a nyilvános forgalom rendelkezésére bocsátja, minden tisztességes ember jogot nyer, hogy a helyiségben mint vendég beléphessen, étel- s italnemüket rendelkezésére, s míg azokat elfogyasztja, ott időzhessék. Valamely vendég ok nélkül elutasítása sértést involvál. Ha azonban a vendég a mit rendelt, megkapta s elfogyasztotta, vagy józan mérlegelés szerint elég ideje volt rá, hogy ezt megtehesse, akkor a korcsmáros tovább megvárni nem tartozik.

— Találattott egy szemüveg a kézdí-vásárhelyi piacon. Tulajdonosa átveheti lapunk kiadó-hivatalában.

RÖVID HIREK.

Liszt Ferencz Londonból Antwerpenbe ment. — Szibériába vasutat akar építeni az „Orosz keresk. előmozd. alakult társulat”. A vasut nem kevesebbe, mint 150 millió rubelbe kerülne, csak hogy: pénz nincs. — Romá-

niába szökött igen sok brassómegyei hadköteles legény a sorozás elől. — Krucoz érdem-jelről fedezett föl adatokat Thaly Kálmán az orsz. levéltárban. Ez a felírás szerint egy „az Nemes Ország címere s Urunk ő Felsége képi alatt való ezüstpléh”. — Cumaco sziget mellett, mint Panamából írják, a „Columbia” gőzösön robbanás történt, melynek következtében 15 ember meghalt és 22 megsebesült. — A madridi püspök gyilkosa azt állítja, hogy tettét bosszúból követte el. — Az iskola-takarékpénztárak száma ez évben eddig 89-el szaporodott. — Kirabolt múzeum. Az osztrák múzeumba a napokban betörték s 6000 frt értékű régiségeket elloptak. — A Párisban 1889-ben rendezendő nemzetközi kiállítás költségei 43 millió frankra fognak rugni. — Nagy árvíz lepte meg a napokban Montréal, Canada virágzó fővárosát. Az árvíznek igen sokan estek áldozatul; a kár legalább 6 millió dollár. — A magyar tud. akadémia 1000 forintot adott Högyes Endre dr. egyetemi tanárnak a Pasteur-féle veszettségellenes oltások kísérleti tanulmányozására. — Megkéselte Budapest egy szabóseged a munkaadóját, mert ez levont a munkadíjából egy frtot s ráadásul még arcuzal is ütötte. — Udvari tanácsosnét fogtak el a berlini törvényszék megkeresésére Bécsben; neve Fridlaender. 8848 márká csalást követett el. — Debreczenben kell felállítani Arany János szobrát; ezt indítványozza egy debreczeni polgár, miután Budapestben nem találnak már számára helyet. — Kolozsvárt a tanítónőképző egy növendéke, Kassán egy főgymnasiun tanuló tért át a napokban az izr. vallásról az ev. ref. hitre. — Bankón (Abauj-Tornamégye) Kapura András 14 éves fia egy fejszével úgy fejbe vágta, hogy az apa életveszélyesen megsebesült.

Szerkesztői izenetek.

Dr. O. Gy., Rügyica. Mai számunk hozza. Mindig szívesen látjuk más irányban is.

Szépliz. Az illető családja való tekintettel jobb volna előbb a tanfelügyelő úrhoz fordulni; mi különben a következő számban adjuk.

P. G.-né urasszony, Csik-Somlyó. Bocsanat a késedelemért.

Felölös szerkesztők:

Hj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

A „Betegbarát” című lapban számos hasznos ismeret, melyek sok éven keresztül megbízhatónak bizonyultak s ez okból a legmeglehetőbb ajánlatra méltók. Minden betegnek ismerni kellene a lapot. Különösen pedig azokat, a kik közvényben vagy otthon, tudósorvadásban, ideggyógykezelésben, sápkorban stb. szenvednek, arra figyelmeztetjük, hogy az egyszerű háziszerek által nagyon gyakran még az úgynevezett gyógyhatla betegségek is megszűnnek. A ki a „Betegbarátot” olvasni kívánja, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsébe, mire a lapot megküldetik. A megrendelőnek ez költsége nem kerül.

Szines és fekete selyem Grenadinok méterenkint 95

król 9 frt 15 krig (10 különböző minőségben) szállit egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

Fehér és creme francia selyem faillok, surah, satin

merveilleux, damasz, ripsz, tafota és atlaszt méterenkint 75 król 10 frt 65 krig szállit egyes ruhára való darabokban és végekben vámmmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

Árverési hirdetmény.

Alulírt községi előjáróság közhírre teszi, miszerint Kézdí-Szentlélek község közbirtokosai tulajdonát képező Járos havasa legelés tekintetéből folyó 1886. évi április 24-től kezdődőleg három egymásután következő évre bezárólag 1889. évi április 24-ig folyó hó 28-án délután 2 órakor K.-Szentlélek község házában nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonhérbe ki fog adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek leend-nek a kikiáltási ár 10 százalékát bánat-pénzül letenni.

Az árverési feltételek a község házában betekintheők.

Árverezni szándékozók felhivatnak a fenn kitűzött napon, órában és helyen megjelenni.

K.-Szentlélek, 1886. ápr. 21.

Köntzei Albert,
jegyző.

Tamás Elek,
bíró.

MANCHEN MIHÁLY

mint a már 1822.

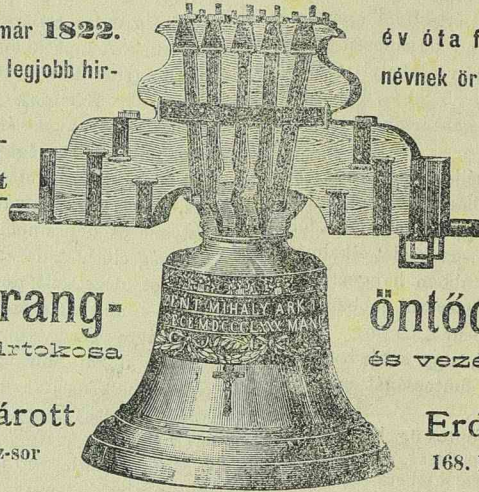
és legjobb hír-

év óta fennálló

névnek örvendő

Legjobb
szerkezet

Forgó
esapok

harang-
birtokosa

öntőde
és vezetője

Segesvárott
felső placc-sor

Erdélyben
168. házsz. alatt

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére, valamint régi, megrongált állapotban levő harangok tet-szés szerinti nagyságban való átöntésére, ugyszintén raktár-kész-letben levő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a leg-jobb és legtisztább anyagból! Solid munka jótállás és jutányos árak s esetleg részletfizetés mellett!

1-3

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. január hó 10-től.

Allo más ok			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
					Délután
Predeal (vendéglő)	(érk.)				12.50
	(ind.)				1.09
Brassó (vendéglő)	(érk.)	Reggel			2.27
	(ind.)		6.22		2.55
Botfalva			6.45		3.19
Földvár			7.01		3.38
Mogyorós			7.19		3.57
Apáca			7.33		4.17
Köpecz			7.54		4.36
Agostonfalva			8.01		4.47
Alsó-Rákos			8.19		5.08
Homoród			8.45		5.42
Kacsa			9.01		6.02
Bene			9.22		6.33
Erked			9.43		7.01
Héjasfalva			10.10		7.37
Segesvár (vendéglő)	(érk.)		10.29		8.01
	(ind.)		10.39		8.21
Medgyes	(ind.)		11.54		9.43

Allo más ok			303. személyv.	301. gyorsvon.	321. omnibusv.
Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé)	(érk.)	12.12			10.02
	(ind.)				319. omn.-v. 6.00
Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	12.37			7.43
	(ind.)	2.11			8.00
Nagy-Enyed		2.31			8.29
Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk.)	2.54			9.12
	(ind.)	3.35			9.32
Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	3.36			10.23
	(ind.)	4.09			10.32
Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	4.11			12.59
	(ind.)	5.56			
Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	6.08		6.08	
	(ind.)	10.37		9.13	
Budapest	(érk.)	10.51		9.18	311. omn.-v. 10.37
	(ind.)	6.00		2.10	10.05

A foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Brassóból Bukarest felé indul mindennap este 7 óra 14 perczkor az omnibusz.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.